

TÍK A ŽÍK HAJÍ KAMARÁDI

PETR HAVLÍČEK
ILUSTRACE ADÉLA SEDLÁKOVÁ

● — **pointa**

TÍK A ŽÍK HAJÍ KAMARÁDI

PETR HAVLÍČEK
ILUSTRACE ADÉLA SEDLÁKOVÁ

Tík a Žík, hají kamarádi

Vyšlo také v tištěné verzi

Vyrobeno pro společnost Palmknihy - eReading

● — pointa

Petr Havlíček

Tík a Žík, hají kamarádi – e-kniha

Copyright © Pointa, 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Milí sponzoři

bez jejich lásky by tato knížka nevznikla

Expertní služby v oblasti přípravy a realizace investic ICT, vývoje aplikací, kybernetické bezpečnosti a MS Dynamics 365.

Eshop s přírodní kosmetikou a medicínou.

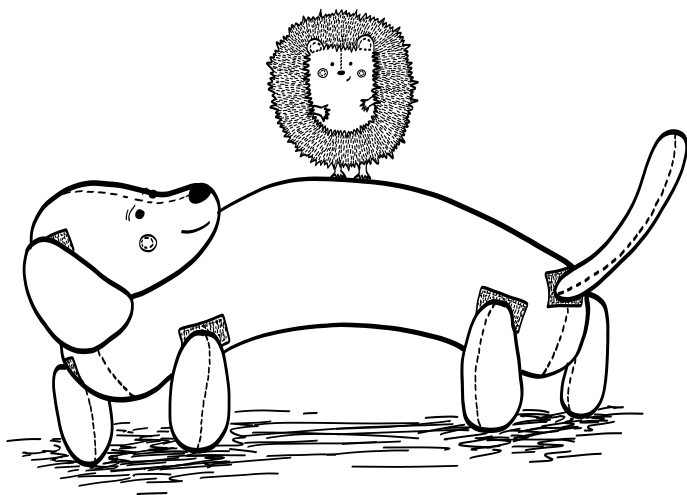
emailis

Online marketingová agentura pro Váš eshop.

Jmenovitě děkuji Petru Kovaříkovi, českému Willymu Wonkovi, za příspěvek, a zvláště za poznání skvělého člověka vyzařujícího energii několika sluncí.

TÍK A ŽÍK HAJÍ KAMARÁDI

PETR HAVLÍČEK
ILUSTRACE ADÉLA SEDLÁKOVÁ

© text Petr Havlíček

© ilustrace Adéla Sedláková

ISBN 978-80-765-0054-9 tištěná kniha

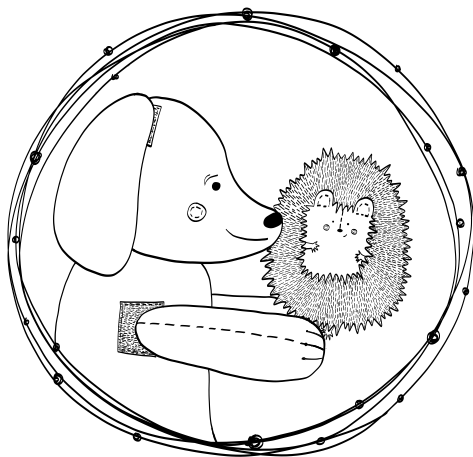
ISBN 978-80-765-0055-6 ePub

ISBN 978-80-765-0056-3 mobi

ISBN 978-80-765-0057-0 pdf

OBSAH

Tík a Žík a mávající duch	7
Tík a Žík a noční můra	22
Návštěva medvěda Čurbese	37
Pohádka medvěda Čurbese	52
Jak Tík a Žík dobře nehlídali	64
Jak Tík a Žík učili dobře snít	77

TÍK A ŽÍK A MÁVAJÍCÍ DUCH

„Hají, Samueli, pojd' už hají,“ ozval se Žík z postele.

„Háááájíí, Sárinko, už se stmívá, už je čas jít háájííí,“ přidal se k němu jeho kamarád Tík.¹

Abyste věděli, milé děti a milí dospělí, Tík a Žík byla plyšová zvířátka. Žík byl malinký ježeček, sotva velký jako tatínkova dlaň. Se střapatými bodlinami, které lechtaly, když jste si jimi přejížděli kolem oušek. A Tík byl plyšový, dlouhatananánský jezevčík. Byl tak dlouhý, jako byla Sára vysoká – a to vám byla už velká holčička, do školky už nějaký ten rok chodila, považte.

Když se v domečku na kraji města poprvé objevili, říkalo se jim Chvostík – podle dlouhého jezevčího ocásku – a Ježík – podle ježčích ježatých bodlin. No ale protože Samuel a Sára byli ještě malí a neuměli dobře mluvit, začalo se jim po chvíli říkat Tík a Žík podle poslední slabiky.

No a ten Tík a Žík nebyli žádní obyčejní plyšáci, jak byste si mohli myslet. Tík a Žík byli totiž hají kamarádi, a to je něco úplně jiného.

¹ Tíkovu mluvu není třeba číst tak, jak je napsaná. Necht' drahý čtenář čte a libovolně prodlužuje slabiky, jak jej napadne. :-)

Obyčejný plyšák jde spát s příchodem tmy. To je ale čas, kdy se hají kamarádi naopak probouzejí. Přes celou noc bdí nad svými chráněnci, totiž Samuelem a Sárrou, a starají se o jejich klidný spánek, který hájí od všeho zlého. S příchodem slunce zase zaslouženě usínají.

Nejinak tomu bylo i dnes. Slunce už dávno vychrupávalo v peřince z mraků a Tík a Žík se probudili ke své noční službě. Sára se Samuelem si vyčistili zuby, tatínek jim přečetl pohádku, zapnul noční lampičku, a protože bylo trochu dusno, pootevřel okno. Maminka je oba políbila, spolu s tatínkem jim popřáli dobrou noc a zavřeli dveře. Netrvalo dlouho a Samuel se Sárrou tvrdě usnuli.

„Jéjdá máné, jéjda máánéé,“ skučel Tík a protahoval přitom některá slova – asi proto, že byl sám tak dlouhý a mluvit krátce by se mu nelíbilo. „Kampák se mí jén móhl zatoulát. Kdyby jen tá Sárinka byla trochu pořádnější.“

„Co se stalo, Tíku?“ ozval se zespona Žík.

Abyste věděli, Sára a Samuel spali na palandě. Sára nahoře s Tíkem, protože byla starší, a Žík spal se Samuelem dole.

„Álé, tó je zlé, jéjdá máné, kdé hó ted' budú hledát. Takhle přece jézevčík nemůže vůbec žít, bez své chloubý.“